

NOTAT

Gjelder: **Kommentarer til sammendragsrapport "Kunnskapsinnhenting" av 23. november 2012.**
Fra: NorLense AS
Dato: 2013-02-24
Status: Endelig

Generelt

Betydelige deler av (opp mot 30 %, avhengig av oljetype) et oljesøl vil havne i bunnsedimentene. Dette forholdet og miljøeffekten av det kommenteres nesten ikke i rapporten. Begrensningene og nøyaktigheten i simuleringsmodellen OSCAR diskuteres også svært lite.

Opptakspotensialet til utstyr utviklet i NOFOs Oljevern 2010 er på nåværende tidspunkt høyst usikkert. Utsagnene i rapporten må forstås som en ambisjon fram til de er verifisert gjennom feltforsøk og etterprøvbare dokumentasjon er etablert.

Det gis inntrykk av at kjemisk dispergering virker i dårlig vær.

Både i oppsummeringen og oljevernrapporten er det mange usikre og lite etterprøvbare utsagn. Det anbefales derfor, i henhold til god kvalitetssikringspraksis, at alle resultatene verifiseres av en nøytral utenlandsk instans (f.eks. Royal Haskoning, TNO, Loyds eller kanskje Cedre).

Spesifikke kommentarer

1. Side 19, Tabell 2-1. Når man ser oversikten over utredere slår det en at SINTEF, som innehar omfattende kompetanse på de fleste av feltene som er analysert, i begrenset grad er benyttet. SINTEF sitter etter våre erfaringer inne med betydelig og uavhengig oljevernkompetanse, herunder operasjonell oljevernkompetanse. Uavhengig operasjonell oljevernkompetanse kjennetegner ikke de aktører som har gjennomført utredningene innen oljevern. SINTEF har utviklet OSCAR modellen som ligger til grunn for mye av det analysearbeid om er gjennomført.
2. Side 23, siste avsnitt: *For å motvirke noe av usikkerheten i kunnskapsgrunnlaget legges det gjerne til grunn konservative antagelser for de vurderinger som gjennomføres, stadfester rapporten:* Hvordan samsvarer i en slik sammenheng en utblåsingstid på 15 dg i OSCAR senario med erfaringer fra utslipp som Macondo (87 dg) og Ixtoc (ca 360 dg)? Miljøkonsekvenser er som kjent avhengig av forurensningsbelastning ("dose/ effekt teori"). Det er derfor nærliggende å stille spørsmål om alle antagelser er konservative nok
3. Side 86, Figur 9-2: Det blir sagt at varighet på utblåsing er modellert for 2, 15 og 50 dg. Men i oljevernrapporten er alle modelleringer tilsynelatende utført på utblåsingsvarigheter på 15 dg. Skadeomfanget er avhengig av utslippsrater, varighet og de eksponerte områders beskaffenhet. Det må avklares hvilke beregninger som er grunnlaget for Miljøriskorapporten. Det er uklart hvorfor de simuleringene som er vist har en kildetid begrenset til 15 dg!
4. Side 87, spalte 2, 2. og 3. avsnitt. Det sies ikke noe om usikkerheten og forenklingene i OSCAR-modellen. Det hjelper lite på nøyaktigheten å utføre mange modelleringer dersom ikke alle parametrene er modellert. Svakheterne i OSCAR modellen er ikke diskutert/nevnt noe sted i summeringsrapporten (- og i svært begrenset grad i hele kunnskapsinnhenting)!
5. Side 91, Spalte 2, avsnitt 2. Stranding av olje. Stranding og sedimentering er sammenlignbare prosesser. Sølet overføres i begge tilfeller til en resipient. Hovedforskjellen er synligheten og sammensetningen av biotopen, - og tilgangen for fugl. Det er vanskelig å forstå hvorfor det legges så liten vekt på forurensing av sedimentene. Staten bruker ellers mange hundre millioner

NOK for å sikre forurensset grunn. Etter Braerulykken på 90- tallet er det funnet opptil 4000 ppm olje i sedimentene. Dette er et nivå på grensen av det som krever tiltak.

Figur 9-5 og lignende i Oljevernrapporten (Nr. 19) viser opptil 30 % av oljen blir overført til sedimenter og 12 % strander. OSCAR simulerer ikke nedbrytingshastigheten i sedimentene.

Dersom det ikke er noen miljøbetenkeligheter med olje på og i sedimentene, er det nærliggende å anbefale synkemethoden som er en meget effektiv oljevernmetode og som overfører oljesølet fra sjø overflaten til bunnsedimentene.

6. Side 95, Kap. 9.2.3 linje 2. Hva menes med alle varigheter, - også en med mer enn 50 dager lang utblåsing som Macondo?
7. Side 115, Kap. 10.2.3, 1. avsnitt. Det sies ikke noe om de operasjonelle værbegrensninger for bruk av kjemiske dispergeringsmidler og man kan lett tro at effektiviteten av kjemiske dispergeringsmidler er væruavhengig. Vår erfaring er at operasjonsvinduet for kjemisk dispergering er noenlunde det samme som for mekanisk oljeoppsamling. Dersom dispergeringsmidlet tilsettes utblåsningsstrømmen på havbunnen, er operasjonsvinduet betydelig større og det er i slike operasjoner sikkerhet for operasjonspersonellet som setter begrensningene.
8. Side 115, Kap. 10.2.4, 3. avsnitt. De anførte og utvidete operasjonsvindu (3 knop slepehastighet i 3 m brytende bølger) for NOFOs nyutviklede utstyr, MOS Sweeper og Oil Shaver, må oppfattes som ambisjoner inntil utstyret er operasjonelt testet ved feltforsøk og når testresultatene er verifisert av kompetent tredjepartsorgan. Utstyret, slik det foreligger i dag, er etter vårt syn ikke egnet til å ta opp olje fra sjøen. Man mangler gode løsninger for oljeoverføring fra det sjøgående oppsamlingsutstyret til slepefartøy eller annet egnet opptaksfartøy.
9. Side 117, Figur 10-3. Igjen sies det ikke at simuleringen forutsetter at sølkilden stopper etter 15 dg. Macondo blåste i 87 dager, Ixtoc i ca 360 dager.